

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg takker for tilslutningen til dette lovfor-
slag. Jeg bemærkede den tilsyneladende for-
brødring, der fandt sted mellem hr. Lykke-
toft og hr. Thoft, og jeg går ud fra, at de og-
så havde tænkt på deres respektive partier.
Jeg var lidt trøstet ved, at de sagde, at det
først skulle ske efter sommerferien, og ikke
satte noget årstal på.

Inden denne forbrødring bliver alt for ef-
fektiv, synes jeg lige, jeg vil gøre opmærksom
på en kendsgerning, man ofte overser. Det er
rigtigt, at der er fordele ved de successions-
ordninger, vi har; der findes også lempelige
regler, der anvendes, når et dødsfald har fun-
det sted. Men jeg vil gerne understrege, at
disse fordele, disse lempelige regler, ikke er
indført af hensyn til afdøde, men af hensyn
til hans efterladte, som ofte kan komme i en
særdeles vanskelig situation, når de pludselig
skal udrede nogle store skatter, uden at der
er tilsvarende likvider i virksomheden på et
tidspunkt, hvor deres tilværelse er blevet to-
talt ændret.

Så alle disse flotte bemærkninger, jeg hør-
te fra hr. Thoft og til dels også fra hr. Lykke-
toft, som skulle antyde, at her var grundlag
for en masse spekulation, hører ingen steder
hjemme i denne forbindelse. Hertil kommer,
at det er sjældent, at folk spekulerer i deres
egen død.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til
skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør
indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det
som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B
138:**

*Forslag til folketingsbeslutning om energiaf-
gifter for momsregistrerede virksomheder.*

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Fremsat 18/4 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter de regler, der gælder i dag på energi-
området, kan momsregistrerede virksomhe-
der få refunderet energiafgifter, i samme om-
fang som virksomhederne har fradrag for
moms af den energi, der er brugt i virksom-
heden. Der gælder dog nogle enkelte undta-
gelser fra denne regel: bl.a. kan afgiften af
benzin til drift af biler ikke refunderes.

Socialistisk folkeparti ønsker nu, at virk-
somhederne kun skal have begrænset mulig-
hed for at få energiafgifterne refunderet. For-
målet med at begrænse afgiftsrefusionen
skulle være at sikre, at virksomhederne får
en ekstra motivation til at spare på energien
ved, at den bliver dyrere, på samme måde
som private husholdninger har en motivation
til at spare.

Det er naturligvis en udmærket ting, at
virksomhederne sparer på energien, men det
føler jeg mig nu ret sikker på at virksomhe-
derne vil gøre under alle omstændigheder.
Selv om vi nu oplever et fald i energipriser-
ne, er det dog stadig ikke sådan, at energien
ligefrem er blevet gratis. Energi koster penge
selv uden afgift, og som enhver ved, er virk-
somhederne af konkurrencemæssige grunde
nødt til at reducere deres omkostninger alle
de steder, hvor dette er muligt. Virksomhe-
derne forsøger naturligvis også at reducere
deres energiomkostninger, der for nogle in-
dustriers vedkommende er af ganske betrag-
telig størrelse.

Hvad ville nu konsekvensen være, hvis
SFs idé om at begrænse virksomhedernes
refusion af energiafgifterne skulle gå hen og
blive til virkelighed? Konsekvensen ville væ-
re, at virksomhedernes omkostningsniveau
bliver forøget. Dette vil både for eksportin-
dustrien og for hjemmemarkedsindustrien
betyde, at virksomhedernes konkurrenceevne
bliver forringet. Danske virksomheder ville
miste markedsandele både i Danmark og i
udlandet. Slutresultatet vil således uvægerlig
være, at der sker skade både for beskæftigel-
sen – det er noget af det, regeringen lægger
stærkest vægt på – og for betalingsbalancen.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det er ikke regeringens politik at forringe danske virksomheders muligheder for at konkurrere på hjemmemarkedet og på eksportmarkedet. Det er heller ikke regeringens politik at forringe beskæftigelsen i danske virksomheder. Tværtimod søger regeringen at gøre det stik modsatte, så det siger vel næsten sig selv, at jeg ikke kan støtte det af socialistisk folkeparti fremsatte beslutningsforslag.

Hans Hækkerup (S):

Socialdemokratiet er enig med SF i hovedsigtet med forslaget. Vi finder det væsentligt, at også erhvervslivet tilskyndes til at gennemføre besparelser på energiforbruget. Meget er allerede nået gennem oplysning og gennem den direkte indsats i en årrække med tilskud til energibesparelser i industrielle processer. Men derfor skal man ikke på forhånd afvise overvejelser om andre metoder til at fremme besparelser. Vi mener bare ikke, at SFs forslag løser problemet.

Det behøver ikke at være noget sundhedstegn, at elforbruget i en virksomhed falder. Det, der er afgørende, er, at forholdet mellem elforbruget og produktionen gøres så lille som muligt. Traditionelt har dette forhold, energikoefficienten kaldes det, ligget omkring 1, men i Danmark er det gennem de sidste 10 års energipolitik lykkedes at nedbringe det til 0,6-0,7. Det er her, den egentlige udfordring ligger efter vores opfattelse. En vækst i en virksomheds energiforbrug bør nemlig retteligt ses i forhold til væksten i virksomhedens produktion. Hvis forholdet mellem disse to størrelser viser, at virksomheden har forbedret sin energikoefficient, så vil det være urimeligt at straffe virksomheden med energiafgifter, også selv om det samlede forbrug er gået op.

Omvendt kunne man sige, at det ville være forkert at friholde en virksomhed for afgifter, hvis det samlede forbrug var gået ned, idet det jo godt kunne tænkes, at dette var sket samtidig med en stor produktionsnedgang, således at der bag tallene kunne ligge en forringet energikoefficient.

Det er ikke nogen simpel sag at udforme en sådan afgift, hverken teknisk eller administrativt. Det taler for en mere dybtgående analyse af forskellige styringsmuligheder, og en sådan analyse vil det være rimeligt at

kræve gennemført som en del af arbejdet i forbindelse med udarbejdelsen af Energiplan 1986. Socialdemokratiet vil derfor i forbindelse med udvalgsarbejdet foreslå, at de målsætninger, der ligger i SFs forslag, drages ind i EP 86-arbejdet, og at der som en del af EP 86 fremlægges metoder til, hvordan der kan tilskyndes til energibesparelser også i erhvervslivet ved hjælp af afgifter.

SFs forslag vil, sådan som det forligger i dag, indebære en merudgift for erhvervslivet på mellem 1 og 2 mia. kr. årlig. Vi mener, det er nødvendigt, at afgifterne udformes på en sådan måde, at danske virksomheders konkurrenceevne ikke forringes.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg må sige trods alt, at det var rart at høre det socialdemokratiske medlems sidste halvanden sætning. Den kunne være en trøst, for jeg må sige, at dette er et af de forslag, der kan gøre mig uendelig bekymret og trist til mode. Det er, som om SF overhovedet ikke har forstået erhvervslivets problemer og erhvervslivets vilkår, når man kan komme med et forslag af denne art. Naturligvis er erhvervslivet omkostnings- og energibevidst og hælder ikke penge ud unødigt til energiodgifter, hvis der er nogen måde at spare på disse på.

Som ministeren har sagt, vil SFs forslag virke fordyrende på produktionen og beskæftigelseshæmmende. Hvis SF fik magt, som det har agt, og kunne realisere sine visioner om regeringsdannelse med den påvirkning af udviklingen herhjemme, man lægger for dagen også gennem et forslag af denne art, ville vi være på vej henimod den afgrund, vi er ved at komme væk fra.

Vi må på det kraftigste tage afstand fra dette forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre afviser forslaget. Det kan godt være, hr. Thoft, at den private sektor bruger mere energi end tidligere, men det er der ikke noget mærkeligt i. Denne regering er skyld i, der er kommet snesevis af tusinder i arbejde i den private sektor, og derfor ruller samlebandene, og maskinerne kører naturligvis også hurtigere.

Vi tror ikke et øjeblik på, at dette kunne være med til at begrænse et frådseri, som vi i

[Birthe Rønn Hornbech]

øvrigt slet ikke tror finder sted. Men vi er ret overbevist om, at erhvervenes konkurrenceevne vil blive forringet, og det er vi absolut modstandere af, og derfor er vi modstandere af forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget til folketingsbeslutning drejer sig om at få nedsat forbruget af energi, bl.a. ved nogle indviklede regler om, hvordan man får betalt afgift tilbage, og ved støtte til energibesparende foranstaltninger.

Selve hensigten synes jeg er udmærket, men jeg tror ikke rigtig på de midler, man vil anvende. Det gælder især den afgiftsrefusion, man foreslår.

Så vidt jeg kan skønne ved at læse forslaget og tænke over, hvad der står, vil det medføre, at de første 25.000 kr. af afgifterne skal man selv afholde. Det går ud over de små virksomheder. Det bliver svært at arbejde sig op. En virksomhed, der er på vej ned, støtter man ekstra ved at give den 100 pct. refusion før nedslag med de 25.000 kr. En virksomhed, der er på vej op, og som derfor bruger mere energi end sidste år, skal have det svære.

Jeg tror, det vil virke sådan, og det er nok ikke så godt, men selve hensigten synes vi er god.

Lenger (VS):

Jeg synes, det er et meget vigtigt problem, SF tager op med forslaget her. Det vil jeg gerne holde fast i, selv om jeg mener, at forslaget er lidt uheldigt udformet. Lad mig lige få det overstået først.

Vi vil godt være med til at lave nogle kompromiser, men vi synes ikke, at man skal lave kompromiser allerede før førstebehandlingen, ja, for så vidt allerede før fremsættelsen af et forslag. Dertil kommer, at forslaget er udformet, så det ikke præcist rammer et overforbrug af energi, men lige så vel kan ramme en produktionsudvidelse, og en energibesparelse bliver med forslagets udformning behandlet på samme måde som en produktionsnedgang. Dermed er forslaget i virkeligheden lige så meget en afgift på beskæftigelsen, som det er en afgift på energiforbruget.

Når disse ting er sagt, vil jeg sige, at vi i VS er positive over for at diskutere de problemer, SF rejser.

Vi synes ikke, der er nogen god grund til at fritage virksomhederne for at betale afgifter. Regeringens egen argumentation for de seneste afgiftsforhøjelser kan anvendes, oven i købet med mangefold større vægt over for erhvervslivet end over for husholdningerne. De seneste afgiftsforhøjelser, vi fik, blev af regeringen udlagt som udelukkende neutraliserende i forhold til et prisfald, som ellers ville være sket. Virksomhederne har et energiforbrug af samme størrelsesorden som husholdningerne, og i modsætning til husholdningerne vil afgifter på virksomhedernes energiforbrug virke væsentligt forbrugsbegrænsende, fordi mange virksomheder løbende skal foretage nyinvesteringer og geninvesteringer og overveje, hvad der betaler sig bedst. Hvis man ikke helt fratog virksomhederne motivationen til energibesparelser, som det er tilfældet nu – ja, man motiverer dem decideret til ikke at gøre det – ville vi kunne opnå positive resultater. Det forudsætter, at de som alle andre skal betale nogle afgifter, men i modsætning til SFs forslag forudsætter det også, at afgiften betales pr. produceret enhed og ikke, at motivationen på et eller andet tidspunkt holder op.

Det kan godt være, at virksomheder, der ikke kan klare sig, vil protestere mod et sådant forslag, og det kan jeg godt forstå, men vi vil langt hellere være med til at give disse virksomheder et direkte tilskud i fuld åbenhed og efter en politisk vurdering af den enkelte virksomheds situation, end vi vil være med til at give disse indirekte tilskud over én kam. Det, der er vigtigt, er, at vi fastholder motivationen til et mindre energiforbrug og motivationen til brug af alternativ energi. Sagen er, at de nuværende regler direkte modvirker brugen af alternative energikilder, f.eks. udnyttelse af halm og biogas.

Selv om vi altså er kritiske over for den udformning, SF har givet forslaget, vil vi meget gerne være med til at snakke om disse ting med SF og med andre, f.eks. socialdemokratiet og de radikale, der jo har erklæret sig positive over for problemerne i forslaget.

Jeg vil derfor gerne opfordre forslagsstillerne til at tage initiativ til, at vi får en snak om, hvordan man kan udforme nogle mere hensigtsmæssige regler. Det må da være et

[Lønger]

positivt resultat af den debat, vi har haft i dag, at der er et flertal, der gerne vil være med til at snakke om, hvordan vi løser problemerne.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet vil stemme imod forslaget.

Riishøj (SF):

Dette forslag har først og fremmest en energipolitisk baggrund. Vi står ved en korsvej, nemlig om vi skal opføre nye store kraftværksenheder inden for især Elsans område, eller om vi skal holde elforbruget på en størrelse, så vi undgår nye store kraftværksudbygninger. Hvis det skal undgås, må vi handle meget hurtigt.

Med hensyn til den tekniske udformning lægger vi i beslutningsforslaget op til, at der meget vel kan ske ændringer, og at vi ser velvilligt på det, blot målsætningen opfyldes. Der er lande i verden, der ikke har den automatiske fulde afgiftsrefusion, først og fremmest af energipolitiske grunde. Vi havde sidste år en 6 pct.s vækst i elforbruget til procesenergi. Det siger sig selv, at virksomheder er omkostningsbevidste, men når energipriserne falder og momsregistrerede virksomheder får gavn af det fulde fald i energipriserne, måske en halvering af deres energipriser, bliver motivationen naturligvis mindre, og omkostningen, sammensætningen er altså sådan, at de sparer mindre.

Standser vi ikke denne udvikling, skal vi altså bruge milliarder af kroner til at opføre nye kraftværker. Den besparelse, industrien efter sigende får, bliver kanaliseret over i miljøproblemer, i øget import og opførelse af nye store kraftværker. Og det er altså alvor: Elsam søger om tilladelse til at opføre de nye store kraftværksenheder.

Så det skuffer mig noget, at man ikke har konkrete bud på en bedre udformning af det. Her tænker jeg mest på hr. Bernhard Baunsgaard, men det skuffer mig også, at socialdemokratiet vil udsætte det til EP 86. Det er en standardformulering for ikke at støtte SF-forslag, de radikale plejer at bruge. Man vil af princip ikke have sådan nogle gennemført, men venter vi, kan tiden vise sig at være forpasset.

Hr. Hans Hækkerup var også inde på omkostningsproblemet. Vi nævner i forslaget, at provenuet kan anvendes som selektiv erhvervsstøtte til fremme af tekniske elbesparelser, altså en ændring af omkostningsstrukturen, sådan at det koster penge at bruge el, men de virksomheder, der sparer mindst 10 pct. om året, fritages for en øget omkostning og kan oven i købet få selektiv støtte til at omstille til mindre elforbrugende apparater.

At dette ikke er helt løgn, kan vi få bevidnet fra udviklingen i visse delstater i USA. Der var en kronik af Jørgen Nørgaard for nylig i Politiken, hvori han dokumenterede de enorme uudnyttede muligheder for tekniske elbesparelser, der er.

Så længe eludgiften er helt nede på 1-3 pct. af virksomhedernes omkostninger, er motivationen meget lav. Derfor bør omkostningerne ved et miljøskaadeligt ressourcforbrug være større, men de omkostninger kan blive nedbragt, kan blive refunderet, hvis virksomhederne omstiller sig. En sådan selektiv støtte er mulig og praktiseres altså andre steder end i det lille Danmark. Ja, vi praktiserer den faktisk slet ikke, for vi har total elafgiftsfritagelse. Hvis den principielle velvilje, socialdemokratiet og de radikale nævner her, kan omsættes meget hurtigt i handling, sådan at vi får en praktiserbar ordning både på tilskudssiden og på afgiftssiden, er vi naturligvis med.

Vi nævner direkte i bemærkningerne, at den tekniske udformning bestemt ikke er ultimativ, blot målet fuldt ud nås. Når vi skriver sådan, er det også i erkendelse af, at i kraft af, at vi ikke har hele embedsmandsapparatet bag os, er vi åbne over for at ændre den tekniske udformning af forslaget.

Vi har tidligere fremsat energipolitiske forslag, der har været mere brede, og som pålagde ministeren at fremsætte forslag om ditte og datten, men vi har hele tiden mødt den indvending fra radikal side, at det er alt for bredt, og at vi skal være mere operative, vi skal konkretisere det. Her har vi et bud på en mulig ordning, og så bliver vi selvfølgelig kritiseret for den tekniske udformning.

Vi ser meget gerne ændringer af den tekniske udformning, så den virker mest hensigtsmæssigt, men den udformning, vi foreslår, er altså en mulig ordning med de regler, der er i dag, og skulle ikke føre til mere bureaukrati, fordi det er en videreførelse af den proce-

[Riishøj]

dure, man benytter i dag ved afgiftsfritagelsen.

Jeg håber, at den principielle velvilje, der er hos et flertal af partierne, vil blive udmøntet i, at der handles hurtigt. Handles der ikke hurtigt, kan vi stå i den situation, at vi har fået industriens elforbrug op i en sådan størrelse, at Elsam får held med sit ønske om godkendelse af nye store kraftværksenheder, specielt i det jyske område. Det mener jeg ikke er en god løsning på det problem, vi har, nemlig at få elforbruget bragt ned. Det eneste område inden for energiforbruget, som ikke stagnerer, er netop elforbruget, på trods af at de tekniske muligheder er til stede.

Jeg synes, det ville være værdigt, dersom de grønne partier, som de kalder sig, her i folketinget ikke lader det blive ved den principielle velvilje, men tager fat på problemet. Det tror jeg nok ville give et bedre image end at sige ja til nye store kraftværksenheder.

Jeg håber på et konstruktivt og hurtigt udvalgsarbejde, så der kommer resultater ud af det. Ellers kan det blive temmelig alvorligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var bare SF-ordførerens bemærkning om, at vi jo gik imod SF-forslag, bare fordi det var SF-forslag. Selv om jeg gør mig den allerstørste umage, kan jeg ikke finde på en eneste grund til at gå imod et forslag fremsat af SF, blot fordi det er et SF-forslag.

Det krav, jeg stiller til et forslag, er, at det er et godt forslag. Et godt forslag gør samfundet bedre. Hvorfor i alverden skulle jeg være imod et bedre samfund? Jeg synes sandelig, at det nuværende trænger til at forbedres. Derimod er jeg imod mange SF-forslag, fordi de ikke er tilstrækkelig gode, bl.a. dette.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Øjensynlig har hr. Riishøj misforstået, hvad det var, jeg sagde heroppe fra talerstolen.

Vi er i socialdemokratiet enige i, at der er et problem, og at der skal gøres noget ved det, men når jeg sagde, vi ville se på det i forbindelse med EP 86, så er det jo netop,

fordi det forslag, som hr. Riishøj har fremsat her, ikke er anvendeligt.

Vi er til hver en tid parat til at diskutere et hvilket som helst realistisk forslag til at tackle problemet, som SF fremsætter, og vi vil også meget gerne selv gøre os nogle overvejelser om det, men når jeg netop nævnte EP 86-arbejdet, så er det jo, fordi vi dér har en mulighed for at få den bistand på tjenstemandsniveau og ekspertniveau, som hr. Riishøj jo også i sit indlæg sagde at han havde savnet.

Riishøj (SF):

Nu er hr. Bernhard Baunsgaard jo ikke energipolitisk ordfører, og dette forslag har altså energipolitisk baggrund, men vi mener, at der fra radikal side har været en systematisk modstand mod vores forslag, uanset om de så har været brede og har pålagt ministeren noget, som egentlig også står i det radikale partiprogram, eller ej. Men nu er det den energipolitiske side af sagen, jeg ser på, og den energipolitiske ordfører er her ikke, så det kan blive en lidt mærkelig diskussion.

Den udformning, forslaget har, er en mulig udformning, og enhver udformning har nogle problemer i sig. Jeg siger ikke, at det er problemfrit, men der skal være en bundgrænse, og de 25.000 kr. og den ene procent er ikke en urimelig bundgrænse, i betragtning af at de samlede energiomkostninger er helt nede på 1-3 pct. af virksomhedernes omkostninger og der fritages for en stor administration ved, at der er et underbeløb, som ikke fritages. Hertil kommer det princip, at man hele tiden får refunderet kun 90 pct., det vil sige, at hvis man sparer 10 pct., så refunderes beløbet fuldt ud; hvis man ikke sparer 10 pct. i forhold til forrige år, så gøres det ikke.

Jeg vil godt spørge, hvad der egentlig er galt med det. Jeg kan godt se det med de små virksomheder; det har vi også tænkt på, men til gengæld er elforbruget meget lille, ikke mindst inden for servicesektoren, og derfor er det ikke urimeligt, at man har en undergrænse. Men hvad er der galt med at have den ordening med de 90 pct., som man indfører her? Hvis man sparer 10 pct., fritages man. Det vil sige, at der hele tiden er et incitament til at spare 10 pct., og hvad har de radikale af alternativer?

[Riishøj]

Skal man være noget konstruktiv, synes jeg nok, at det radikale venstre, når man tilslutter sig princippet, må sige, hvor det kan ændres, hvor det kan gøres bedre på det tekniske plan. Vi afviser altså ikke, at der kan ændres på det tekniske, men dette er altså en mulig model.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gentager: selve hensigten er skam god nok.

Hr. Riishøj bruger to betegnelser for dette forslag. Han siger: det er en mulig udformning, og det er en mulig model. Disse to udtryk dækker ikke det samme. Naturligvis er det en mulig udformning, for det er jo udformet og sat på papir, så det kan altså lade sig gøre. Spørgsmålet er, om det er en mulig model, når hensigten er på en rimelig måde at gøre virksomhederne ansvarsbevidste over for forbruget af kraft, elkraft i dette tilfælde.

Nej, det er jo det, jeg ikke tror på, og så beder hr. Riishøj mig om at udforme det. Han siger: all right, der er noget om det med de små virksomheder, det kan jeg godt se, der er noget dér. Så er vi enige om det. Det var ikke så heldigt med den udformning, og derfor er det ingen mulig model. Det er en mulig udformning, men det er ingen mulig model.

Det næste spørgsmål er: hvad er der så i vejen med, at man kun får svarende til 90 pct. af det, man brugte sidste år? Ja men jeg sagde jo, at hvis virksomheden er på vej ned, så modtager den mere støtte, og at den virksomhed, der er på vej op og derfor bruger mere af den grund, straffes. Det er jo ikke lige det, vi er ude efter. Vi er ude efter at få udvikling i erhvervslivet, så der bliver arbejde til alle. Det er derfor, at det er en mulig udformning, men ingen mulig model. Jeg håber, det nu er klart.

Så til spørgsmålet: kan vi finde på noget bedre? Ja, det ved jeg skam ikke, men jeg vil sige ligesom hr. Hans Hækkerup og hr. Lenger og andre, der har været inde på, at dette forslag desværre ikke er operativt, ikke til at bruge, at jeg da også gerne ville være med til at spekulere over, om det kan gøres, men jeg kan ikke love, at vi kan finde noget. Jeg ville så gerne være med, for finder vi frem til et godt forslag, så bliver samfundet bedre. Der

er mindre forurening fra de kulfyrede værker bl.a., det er væsentligt.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Hvad angår de 80 pct. og 100 pct. som over- og undergrænse, er det naturligvis rigtigt, at der deri er den svaghed, der bliver nævnt. Når det er med, er det for at undgå for voldsomme udsving fra det ene år til det andet. Det er da muligt, at det helt kan fjernes, men det er for at undgå de kraftige udsving.

Tilbage står så, hvordan den foreslåede ordning er i forhold til den tilstand, vi har i dag; det må jo være det afgørende. Er det tilfredsstillende, at virksomhederne får en 50 pct.s nedgang i deres eludgift, at vi skal opbygge ny elkapacitet, for milliarder af kroner nye kraftværksenheder? Det ville dette forslag i hvert fald bremse, gribe ind over for, og det er da muligt, vi så skal undgå de øvre og nedre grænser. Til gengæld står vi så over for det problem, at vi får nogle meget kraftige udsving fra det ene år til det andet. Vi kan da fjerne disse grænser, men så står nogle virksomheder med meget kraftige produktionsudsving altså over for det problem, at de får nogle store svingninger i refusionssatserne.

Til gengæld er problemet nok ikke så stort, når de samlede energiomkostninger er helt nede på beløb på 1-3 pct. Jeg tror nok, hr. Bernhard Baunsgaard kaster sig over tekniske problemer i dette forslag, som er helt ude af proportioner med problemets omfang. Når virksomhederne har fået 50 pct.s nedgang i deres energiomkostninger og har en samlet energiomkostning på 1-3 pct. og vi står over for de meget alvorlige beslutninger, så kunne jeg altså godt tænke mig at modtage nogle bedre forslag i stedet for bare en principiel modvilje over for det.

Men jeg regner med, at der kommer nogle konkrete bud fra de radikale til at få en bedre ordning. Det ser vi gerne. Men jeg synes nok, at det radikale venstre har pligt til at få løst det overordnede problem og få gjort det hurtigt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

Ja, ja, da, jeg havde da sagt, at jeg gerne ville være med. Men jeg kan skam ikke love, at jeg kan finde på det. Jeg kan jo ikke opfinde alle columbusæg i denne verden.

Måtte jeg derimod sige om betragtningen om, at når det kun er én pct., kan det ikke betyde meget, at hvis man kan behandle det på den måde, så kender man nu ikke meget til overskudsmulighederne i danske virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Lovforslag nr. L 185).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Finansudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1985. (Lovforslag nr. L 196).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Socialudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af børnetilskudsloven og bistandsloven. (Effektivisering af inddrivelsen af forskudsvis udlagte børnebidrag og tilbagebetalingskrav efter bistandsloven). (Lovforslag nr. L 165).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om høstpant. (Lovforslag nr. L 123).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vin og frugtvin.

(Lovforslag nr. L 247).

Ved dom af 4. marts 1986 har EF-Domstolen bestemt, at frugtvin og druevin skal anses som lignende varer. Dette betyder, at de to varekategorier skal beskattes ens.

Ved lovforslaget foreslås drue- og frugtvin beskattet efter 3 forskellige afgiftssatser, der alene er afhængige af varernes alkoholindhold.

Forslaget tilsigter ikke at ændre provenuet, der for 1986 er budgetteret til 1.450 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. L 248).

Forslaget, der omfatter i alt 730 personer, er udarbejdet efter de samme retningslinier, som blev fulgt ved gennemførelsen af de to øvrige indfødsretslove i folketingsåret 1985-86.

Med dette forslags vedtagelse vil der i dette folketingsår være naturaliseret i alt 2.181 personer.

I folketingsåret 1984-85 var antallet af naturaliserede personer 1.828.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):